

Nachdenken versunken sein, grübeln. Morda se ima túhtati tako presoditi, kakor natiha iz nadycha (asimilacija v razdalji), malor. natychati einhauchen, belor. tychnać, tychać, prim. thor, č. tchoř, p. tchorz, č. tchnouti, p. tchnać M. E.; prim. tudi č. předtucha Vorahnung, tušiti ahnen (Babička 195, 187), M. E. tuch-: p. otucha Hoffnung, p. otucha Mut, pri nas pravijo, da otroku potuho daješ, če ga hočeš ubraniti kazni; Štrekelj (Zur slav. Entlehnungskunde, Denkschr. d. k. Akad. Wien 1904, B. 50) razlaga tuhtati iz srvn. dunken, stvn. dunchen (Praeter. er dūhta, sie duhtun Part. kedūht): nvn. dūnken, mich dūnkt, mir dūnkt, Weigand D. Wb. — Tusem spada nadalje náduha (nadūha) Asthma

prim. dušník, dušnják, dušnica, oddūška, oddušník, predūh, predūšina; oddūšek 1. das Luftabzugsloch, 2. die Rast, Erholung; podūškati = odehniti si ausschnaufen, prim. r. p. č. poduška Ruhekissen (Tolstoj o. c. I. 277, Sienkiewicz o. c. I. 67, Babička 27); navdūšiti begeistern; udušiti, zadušiti ersticken machen (duško ustaviti, zapreti). udušljiv, zadušljiv, udūha, zadūha, zadūhel itd. P., prim. č. zadusiti, dusiti (Babička 18, 30) in P. dušiti 1.; dūšati se bei seiner Seele beteuern, prim. pridūšiti se, pridūševati se: pri (svoji) duši zagotavljati (tvoritev na podlagi skladenske razmere), tako tudi zadūšnica, zadušna maša: maša za dušo.

JAVNI NASTOP TELOVADCEV V VATIKANU

(*ἄσθ-μα*: *ἄσθ-ω* hauche aus, *ἄσθ-ω* atme, G. Curtius o. c. 390), M. E. navaja vzporednice natiha, nediha, neduha kot iste besede; morda so besede izvirno različne in se imajo nediha, neduha razlagati kakor nevera nezgoda nevolja i. e., prim. nimam duška; nadeha oziroma nadiha, naduha pa je menda izvirno, recimo naduhnjen nos, prim. nadūhel = naduhnjen: belo naduhnjena jagoda eine weiß bereifte Beere; prim. nadeha (a) in n. Schnupfen: schnaufen, schnauben (Weigand D. Wb.). K besedi vzduh Luft (das Emporhauchende) prim. sapa: sapatī, sopstī, *ἄσθ-μα* Luft, Nebel, tudi v lat. aēr: *āē-qa* Hauch, *ἄσθ-μα* ich wehe (G. Curtius o. c. 390). Iz P. še dodajmo oddūha das Ausschnaufen; odduhálce die Luftröhre,

III. a) Dūm-, M. E. stsl. dъmъ dāti blasen; tu razlaga M. E. s. nádam, -dма Blähung: poduzeo me nekakav nadam; P. ima nadōti se nadmēm anschwellen, sich aufblähen: prsi se mu nadmejo (prim. č. prsa se ji dmula, Babička 208), nadot aufgeblasen, prim. nadut; tusem gre menda odmēti (od-dmēti) odmēm antworten, widerhallen, prim. odmēvati, odmēv, dāmelj Widerhall, prim. spreda odum Echo, odumeti, odumevati; prim. č. rozdmychal... dřeveného uhli (Heller, Život na Rusi 213), p. lekki wiatr podmuchował z polnocy ku morzu (Sienkiewicz o. c. I. 198); M. E. ima tu p. dmuch Wehen, dāsać schnauben, dās Zorn iz dъm-съ, kar spominja na č. dusati schnauben (dusot koni, Babička 151) in dusiti